

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 53

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

20 Φεβρουαρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 053/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 053/02

Υπόθεση C-503/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 21, 45 και 49 ΣΛΕΕ — Άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία φυσικών προσώπων για την υπεραξία που προκύπτει κατά την ανταλλαγή εταιρικών μεριδίων — Φορολογία φυσικών προσώπων για την υπεραξία που προκύπτει κατά τη μεταβίβαση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την άσκηση επιχειρηματικής και επαγγελματικής δραστηριότητας — Φορολογία των ιδιωτών κατά την έξοδο από τη χώρα — Άμεση είσπραξη του φόρου — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ, αφενός, των φυσικών προσώπων που ανταλλάσσουν εταιρικά μερίδια και διατηρούν την κατοικία τους στην ημεδαπή και, αφετέρου, των φυσικών προσώπων που προβαίνουν σε τέτοια ανταλλαγή και μεταφέρουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ, αφενός, των φυσικών προσώπων που μεταβιβάζουν το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων τα οποία χρησιμοποιούνται για την άσκηση ατομικής επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας σε εταιρία με έδρα και πραγματική διοίκηση στην Πορτογαλία και, αφετέρου, των φυσικών προσώπων που μεταβιβάζουν τα στοιχεία αυτά σε εταιρία με έδρα ή πραγματική διοίκηση σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Αναλογικότητα) 2

EL

2017/C 053/03	Υπόθεση C-524/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Hansestadt Lübeck, που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της Flughafen Lübeck GmbH (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αερολιμενικά τέλη — Άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως — Πρόσωπο το οποίο αφορά ατομικά η επίμαχη πράξη — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα)	3
2017/C 053/04	Υπόθεση C-593/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Masco Denmark ApS, Damixa ApS κατά Skatteministeriet (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική νομοθεσία περί υποκεφαλαιοποιήσεως θυγατρικών εταιριών — Συνυπολογισμός στα φορολογητέα κέρδη δανειστριας εταιρίας των τόκων των δανείων τους οποίους κατέβαλε εγκατεστημένη στην αλλοδαπή θυγατρική δανειολήπτρια εταιρία — Φορολογική απαλλαγή των τόκων τους οποίους κατέβαλε εγκατεστημένη στην ημεδαπή θυγατρική δανειολήπτρια εταιρία — Ισόρροπη κατανομή της εξουσίας φορολογήσεως μεταξύ των κρατών μελών — Ανάγκη αποτροπής του κινδύνου φοροαποφυγής)	3
2017/C 053/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-20/15 P και C-21/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά World Duty Free Group SA, πρώην Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Φορολογικό καθεστώς — Φόρος εταιριών — Έκπτωση — Απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την εκ μέρους επιχειρήσεων με φορολογική έδρα στην Ισπανία απόκτηση μεριδίων τουλάχιστον 5% στο κεφάλαιο επιχειρήσεων με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Προϋπόθεση που αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα)	4
2017/C 053/06	Υπόθεση C-51/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 (αίτηση του Oberlandesgericht Celle (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord κατά Region Hannover (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ — Σεβασμός της εθνικής ταυτότητας των κρατών μελών η οποία είναι συμφυής με τη θεμελιώδη πολιτική και συνταγματική τους δομή, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση — Εσωτερική οργάνωση των κρατών μελών — Οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως — Νομική πράξη διά της οποίας συστήνεται νέος φορέας δημοσίου δικαίου και ρυθμίζεται η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και ευθυνών προς εκτέλεση υπηρεσιών δημοσίου χαρακτήρα — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α΄ — Έννοια της «δημοσίας συμβάσεως»)	5
2017/C 053/07	Υπόθεση C-76/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Paul Vernloet κ.λπ. κατά Ministerraad (Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που έδωσε σε εφαρμογή το Βασίλειο του Βελγίου υπέρ των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών του ομίλου ARCO — Συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων — Οδηγία 94/19/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων των μελών, φυσικών προσώπων, των συνεταιρισμών που δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα — Δεν εμπίπτει — Άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά)	6
2017/C 053/08	Υπόθεση C-119/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Biuro podróży «Partner» sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Οδηγία 2009/22/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Αποτέλεσμα erga omnes καταχρηστικών ρητρών που περιέχονται σε δημόσιο μητρώο — Χρηματική κύρωση επιβληθείσα σε επαγγελματία ο οποίος χρησιμοποίησε ρήτρα που θεωρήθηκε ισοδύναμη με εκείνη που περιέχεται στο εν λόγω μητρώο — Επαγγελματίας ο οποίος δεν συμμετείχε στη διαδικασία που κατέληξε στη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου»)	7

2017/C 053/09	Υπόθεση C-131/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Club Hotel Loutraki κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ελληνικής Δημοκρατίας Organismos Prognostikon Agonon Podofairou AE (OPAP) [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Εκμετάλλευση ηλεκτρονικών παιχνιδιομηχανημάτων — Χορήγηση αποκλειστικής άδειας από κράτος μέλος — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 7, και 13 — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας — Έννοια των «σοβαρών δυσχερειών» — Ημερομηνία της εκτίμησης — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 41 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια του «οικονομικού πλεονεκτήματος» — Από κοινού αξιολόγηση των κοινοποιηθέντων μέτρων]	8
2017/C 053/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/15, C-307/15 και C-308/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Juzgado de lo Mercantil n °1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francisco Gutiérrez Naranjo κατά Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA κατά Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Ευπόδηκα δάνεια — Καταχρηστικές ρήτρες — Άρθρο 4, παράγραφος 2 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Κήρυξη ακυρότητας — Περιορισμός από τον εθνικό δικαστή των διαχρονικών αποτελεσμάτων της κηρύξεως ακυρότητας καταχρηστικής ρήτρας)	8
2017/C 053/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-164/15 P και C-165/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Ιρλανδίας (Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Εθνικός φόρος αεροπορικών μεταφορών — Εφαρμογή διαφορετικών συντελεστών — Μειωμένος συντελεστής για τις πτήσεις των οποίων ο προορισμός βρίσκεται σε απόσταση έως 300 χιλιομέτρων από τον εθνικό αερολιμένα — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Εκτίμηση στην περίπτωση που το φορολογικό μέτρο δύναται να συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Ανάκτηση — Ειδικός φόρος καταναλώσεως)	9
2017/C 053/12	Υπόθεση C-201/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ανώνυμη Γενική Εταιρία Τιμέντων Ηρακλής (ΑΓΕΤ Ηρακλής) κατά Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 98/59/ΕΚ — Προσέγγιση των σχετικών με τις ομαδικές απολύσεις νομοθεσιών των κρατών μελών — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 16 — Επιχειρηματική ελευθερία — Εθνική νομοθετική ρύθμιση παρέχουσα στη διοικητική αρχή εξουσία εναντιώσεως στις ομαδικές απολύσεις, κατόπιν αξιολογήσεως των συνθηκών της αγοράς εργασίας, της καταστάσεως της επιχειρήσεως και του συμφέροντος της εθνικής οικονομίας — Οξεία οικονομική κρίση — Ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό ανεργίας σε εθνικό επίπεδο)	10
2017/C 053/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C-698/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Kammarätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — (Ηνωμένο Βασίλειο, Σουηδία) — Tele2 Sverige AB κατά Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department κατά Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) (Προδικαστική παραπομπή — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Απόρρητο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Προστασία — Οδηγία 2002/58/ΕΚ — Άρθρα 5, 6 και 9 καθώς και άρθρο 15, παράγραφος 1 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7, 8 και 11 καθώς και άρθρο 52, παράγραφος 1 — Εθνική νομοθεσία — Πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Υποχρέωση γενικής και χωρίς διάκριση διατηρήσεως των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως — Εθνικές αρχές — Πρόσβαση στα δεδομένα — Απουσία προηγούμενου ελέγχου από δικαστήριο ή ανεξάρτητη διοικητική αρχή — Συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης)	11
2017/C 053/14	Υπόθεση C-272/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swiss International Air Lines AG κατά The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Υποχρέωση επιστροφής των δικαιωμάτων εκπομπής για τις πτήσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και των περισσότερων από τις τρίτες χώρες — Απόφαση 377/2013/ΕΕ — Άρθρο 1 — Προσωρινή παρέκκλιση — Αποκλεισμός των πτήσεων προς και από αεροδρόμια της Ελβετίας — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ τρίτων κρατών — Γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Δεν έχει εφαρμογή)	12

2017/C 053/15	Υπόθεση C-327/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TDC A/S κατά Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Καθολική υπηρεσία — Άρθρα 12 και 13 — Υπολογισμός του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας — Άρθρο 32 — Αποζημίωση για το κόστος που συνεπάγονται οι πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Άμεσο αποτέλεσμα — Άρθρο 107, παράγραφος 1, και άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Υπηρεσίες ασφαλείας και θαλάσσιας έκτακτης ανάγκης παρεχόμενες στη Δανία και τη Γροιλανδία — Εθνική ρύθμιση — Υποβολή αιτήσεως περί καταβολής αποζημιώσεως για το κόστος που συνεπάγονται οι πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Τρίμηνη προθεσμία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)	13
2017/C 053/16	Υπόθεση C-355/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH κατά Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 2α, παράγραφος 2 — Έννοια του «ενδιαφερόμενου προσφέροντος» — Δικαίωμα προσφέροντος, ο οποίος έχει οριστικώς αποκλεισθεί από την αναθέτουσα αρχή, να ασκήσει προσφυγή κατά της μεταγενέστερης αποφάσεως περί αναθέσεως της συμβάσεως)	14
2017/C 053/17	Υπόθεση C-444/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associazione Italia Nostra Onlus κατά Comune di Venezia κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Σχέδια και προγράμματα που υποβάλλονται υποχρεωτικά σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Κύρος, υπό το πρίσμα της Συνθήκης ΛΕΕ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια της χρήσης «μικρών περιοχών σε τοπικό επίπεδο» — Εθνική ρύθμιση αναφερόμενη στην έκταση των οικείων περιοχών)	15
2017/C 053/18	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-508/15 και C-509/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) κατά Land Berlin (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Προϋποθέσεις — Δεν απαιτείται ένταξη του Τούρκου εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κατά τα τρία πρώτα έτη διαμονής του μέλους της οικογένειας)	16
2017/C 053/19	Υπόθεση C-539/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daniel Bowman κατά Pensionsversicherungsanstalt (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 — Διάκριση λόγω ηλικίας — Συλλογική σύμβαση εργασίας — Επιμήκυνση του χρονικού διαστήματος για την προαγωγή από το πρώτο στο δεύτερο μισθολογικό κλιμάκιο — Έμμεση άνιση μεταχείριση λόγω ηλικίας)	16
2017/C 053/20	Υπόθεση C-547/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Interservice d.o.o. Koper κατά Sándor Horváth (Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 96 — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως — Έννοια του «μεταφοράς» — Μη προσκόμιση των εμπορευμάτων στο τελωνείο προορισμού — Ευθύνη — Υπεργολάβος μεταφοράς ο οποίος παρέδωσε στον κύριο μεταφορά τα εμπορεύματα στον χώρο σταθμεύσεως του τελωνείου προορισμού και παρέλαβε εκ νέου τα εμπορεύματα αυτά για επακόλουθη μεταφορά)	17

2017/C 053/21	Υπόθεση C-618/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Concurrance SARL κατά Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας — Δίκτυο επιλεκτικής διανομής — Μεταπώληση εκτός δικτύου μέσω της διαδικτυακής αγοράς — Αγωγή με αίτημα την παύση παράνομης συμπεριφοράς — Σύνδεσμος)	18
2017/C 053/22	Υπόθεση C-654/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του du Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Länsförsäkringar AB κατά Matek A/S [Προδικαστική παραπομπή — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έκταση του αποκλειστικού δικαιώματος που παρέχεται στον δικαιούχο — Περίοδος πέντε ετών από την καταχώριση]	18
2017/C 053/23	Υπόθεση C-104/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου περί αμοιβαίων μέτρων ελευθερώσεως στον τομέα της γεωργίας και της αλιείας — Απόφαση που εγκρίνει τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Εδαφική εφαρμογή της συμφωνίας — Ερμηνεία της συμφωνίας — Αρχή της αυτοδιαθέσεως — Αρχή του σχετικού αποτελέσματος των συνθηκών)	19
2017/C 053/24	Υπόθεση C-343/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Ιουνίου 2016 η Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. και ο Horst Giesen κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV και Horst Giesen κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2017/C 053/25	Υπόθεση C-508/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 — Karim Boudjellal κατά Rauwers Contrôle SA	20
2017/C 053/26	Υπόθεση C-559/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2016 — Birgit Bossen κ.λπ. κατά Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Υπόθεση C-569/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2016 — Stadt Wuppertal κατά Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Υπόθεση C-570/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2016 — Volker Willmeroth ως ιδιοκτήτης της TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. κατά Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Υπόθεση C-572/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2016 — INEOS Köln GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	22
2017/C 053/30	Υπόθεση C-646/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 — Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Υπόθεση C-663/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Δεκεμβρίου 2016 οι Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	25
2017/C 053/32	Υπόθεση C-666/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Δεκεμβρίου 2016 οι Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	26

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 053/33	Υπόθεση T-577/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2017 — Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (Εξωσυμβατική ευθύνη — Αοριστία της αγωγής — Παραγραφή — Παραδεκτό — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Εύλογη διάρκεια της δίκης — Υλική ζημία — Περιουσιακή μείωση — Τόκοι επί του ποσού του μη καταβληθέντος προστίμου — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Μη υλική ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος)	27
2017/C 053/34	Υπόθεση T-699/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017 — Torps Europe κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί συλλεκτικών αντικειμένων ποδοσφαιρικού ενδιαφέροντος — Απόφαση απορρίπτουσα την καταγγελία — Πρόσβαση στον φάκελο — Άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Σχετική αγορά — Αποκλειστική άδεια — Συμφωνία εμπορικής συνεργασίας με αντικείμενο την προώθηση αποκλειστικώς των προϊόντων που φέρουν συγκεκριμένο σήμα — Υπερβολικές τιμές]	28
2017/C 053/35	Υπόθεση T-774/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Ica Foods κατά EUIPO — San Lucio (GROK) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	29
2017/C 053/36	Υπόθεση T-773/16: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Salehi κατά Επιτροπής	29
2017/C 053/37	Υπόθεση T-845/16: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QG κατά Επιτροπής	30
2017/C 053/38	Υπόθεση T-846/16: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QF κατά Επιτροπής	31
2017/C 053/39	Υπόθεση T-851/16: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Access Info Europe κατά Επιτροπής	31
2017/C 053/40	Υπόθεση T-852/16: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Access Info Europe κατά Επιτροπής	32
2017/C 053/41	Υπόθεση T-866/16: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2016 — SilverTours κατά EUIPO (billiger-mietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Υπόθεση T-877/16: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — Verschuur κατά Επιτροπής	34
2017/C 053/43	Υπόθεση T-879/16: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Υπόθεση T-880/16: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — RF κατά Επιτροπής	35
2017/C 053/45	Υπόθεση T-888/16: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2016 — BP κατά FRA	36
2017/C 053/46	Υπόθεση T-892/16: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Apple Sales International και Apple Operations Europe κατά Επιτροπής	37
2017/C 053/47	Υπόθεση T-896/16: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Puma κατά EUIPO — Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Υπόθεση T-901/16: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Elche Club de Fútbol κατά Επιτροπής	40
2017/C 053/49	Υπόθεση T-902/16: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — HeidelbergCement κατά Επιτροπής	40
2017/C 053/50	Υπόθεση T-903/16: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — RE κατά Επιτροπής	41
2017/C 053/51	Υπόθεση T-905/16: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2016 — Chefaro Ireland κατά EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Υπόθεση T-909/16: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2016 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Υπόθεση T-910/16: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2016 — Hesse κατά EUIPO — Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Υπόθεση T-911/16: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2016 — Wedl & Hofmann κατά EUIPO — Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Υπόθεση T-1/17: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2017 — La Mafia Franchises κατά EUIPO — Ιταλία (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Υπόθεση T-5/17: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Ιανουαρίου 2017 — Sharif κατά Συμβουλίου	46
2017/C 053/57	Υπόθεση T-67/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — fleur ami κατά EUIPO — 8 seasons design (Λαμπτήρες)	47
2017/C 053/58	Υπόθεση T-736/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Amira κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 053/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 46 της 13.2.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 38 της 6.2.2017

EE C 30 της 30.1.2017

EE C 22 της 23.1.2017

EE C 14 της 16.1.2017

EE C 6 της 9.1.2017

EE C 475 της 19.12.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-503/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 21, 45 και 49 ΣΛΕΕ — Άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία φυσικών προσώπων για την υπεραξία που προκύπτει κατά την ανταλλαγή εταιρικών μεριδίων — Φορολογία φυσικών προσώπων για την υπεραξία που προκύπτει κατά τη μεταβίβαση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την άσκηση επιχειρηματικής και επαγγελματικής δραστηριότητας — Φορολογία των ιδιωτών κατά την έξοδο από τη χώρα — Άμεση είσπραξη του φόρου — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ, αφενός, των φυσικών προσώπων που ανταλλάσσουν εταιρικά μερίδια και διατηρούν την κατοικία τους στην ημεδαπή και, αφετέρου, των φυσικών προσώπων που προβαίνουν σε τέτοια ανταλλαγή και μεταφέρουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ, αφενός, των φυσικών προσώπων που μεταβιβάζουν το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων τα οποία χρησιμοποιούνται για την άσκηση ατομικής επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας σε εταιρία με έδρα και πραγματική διοίκηση στην Πορτογαλία και, αφετέρου, των φυσικών προσώπων που μεταβιβάζουν τα στοιχεία αυτά σε εταιρία με έδρα ή πραγματική διοίκηση σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Αναλογικότητα)

(2017/C 053/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braga da Cruz και W. Roels)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Rebelo και J. Martins da Silva)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και K. Petersen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 10, παράγραφος 9, στοιχείο α, του *Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares* (κώδικα φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων), κατά το οποίο ο φορολογούμενος που παύει να είναι κάτοικος Πορτογαλίας οφείλει να συμπεριλάβει στη φορολογητέα υπεραξία, για το έτος κατά το οποίο έπαυσε να είναι κάτοικος, το ποσό το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 8, του ίδιου κώδικα δεν φορολογήθηκε κατά την ανταλλαγή εταιρικών μεριδίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 21, 45 και 49 ΣΛΕΕ καθώς και από τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.
- 2) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ίδιου κώδικα, το οποίο χορηγεί το πλεονέκτημα της αναβολής της φορολόγησής μόνο στα φυσικά πρόσωπα που μεταβιβάζουν το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την άσκηση επιχειρηματικής και επαγγελματικής δραστηριότητας σε εταιρία με καταστατική έδρα και πραγματική διοίκηση στην Πορτογαλία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, καθώς και από το άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

- 3) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει, εκτός από τα δικαστικά της έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 16 της 19.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Hansestadt Lübeck, που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της Flughafen Lübeck GmbH (Υπόθεση C-524/14 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αερολιμενικά τέλη — Άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως — Πρόσωπο το οποίο αφορά ατομικά η επίμαχη πράξη — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα)

(2017/C 053/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, R. Sauer και V. Di Bucci)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Hansestadt Lübeck, που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της Flughafen Lübeck GmbH (εκπρόσωποι: M. Núñez Müller και I. Ruck, Rechtsanwälte)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του αναιρεσίβλητου: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και K. Petersen), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. A. Sampol Pucurull)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα του Hansestadt Lübeck.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2015

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Masco Denmark ApS, Damixa ApS κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-593/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική νομοθεσία περί υποκεφαλαιοποίησεως θυγατρικών εταιριών — Συνυπολογισμός στα φορολογητέα κέρδη δανείστριας εταιρίας των τόκων των δανείων τους οποίους κατέβαλε εγκατεστημένη στην αλλοδαπή θυγατρική δανειολήπτρια εταιρία — Φορολογική απαλλαγή των τόκων τους οποίους κατέβαλε εγκατεστημένη στην ημεδαπή θυγατρική δανειολήπτρια εταιρία — Ισόρροπη κατανομή της εξουσίας φορολογήσεως μεταξύ των κρατών μελών — Ανάγκη αποτροπής του κινδύνου φοροαποφυγής)

(2017/C 053/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Masco Denmark ApS, Damixa ApS

κατά

Skatteministeriet

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία χορηγεί σε εγκατεστημένη στην ημεδαπή εταιρία φορολογική απαλλαγή για τους τόκους που έχουν καταβληθεί από εγκατεστημένη στην ημεδαπή θυγατρική εταιρία, στο μέτρο που η θυγατρική εταιρία δεν είχε τη δυνατότητα να εκπέσει τις αντίστοιχες δαπάνες από τόκους λόγω των κανόνων σχετικά με τον περιορισμό του δικαιώματος εκπτώσεως των καταβληθέντων τόκων σε περιπτώσεις υποκεφαλαιοποιήσεως, αλλά η οποία αποκλείει τη φορολογική απαλλαγή που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της νομοθεσίας του ίδιου αυτού κράτους μέλους σχετικά με την υποκεφαλαιοποίηση σε περίπτωση κατά την οποία η θυγατρική εταιρία είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά World Duty Free Group SA, πρώην Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-20/15 P και C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Φορολογικό καθεστώς — Φόρος εταιριών — Έκπτωση — Απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την εκ μέρους επιχειρήσεων με φορολογική έδρα στην Ισπανία απόκτηση μεριδίων τουλάχιστον 5 % στο κεφάλαιο επιχειρήσεων με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Προϋπόθεση που αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα)

(2017/C 053/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes, και P. Němečková.)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: World Duty Free Group SA, πρώην Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro και R. Calvo Salinero, abogados)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των αντιδίκων κατ' αναίρεση: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και K. Petersen), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: G. Hodge και E. Creedon, επικουρούμενες από τον B. Doherty, barrister, και την A. Goodman, barrister), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. A. Sampol Pucurull)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Αναρρίπτει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Νοεμβρίου 2014, Autogrill España κατά Επιτροπής (T-219/10, EU:T:2014:939), καθώς και της 7ης Νοεμβρίου 2014, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής (T-399/11, EU:T:2014:938).

2) Αναπέμπει τις υποθέσεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 (αίτηση του Oberlandesgericht Celle (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord κατά Region Hannover

(Υπόθεση C-51/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ — Σεβασμός της εθνικής ταυτότητας των κρατών μελών η οποία είναι συμφυής με τη θεμελιώδη πολιτική και συνταγματική τους δομή, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση — Εσωτερική οργάνωση των κρατών μελών — Οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης — Νομική πράξη διά της οποίας συστήνεται νέος φορέας δημοσίου δικαίου και ρυθμίζεται η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και ευθυνών προς εκτέλεση υπηρεσιών δημοσίου χαρακτήρα — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια της «δημοσίας σύμβασης»)

(2017/C 053/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Celle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

κατά

Region Hannover

παρισταμένου του: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν συνιστά δημόσια σύμβαση συμφωνία συναφθείσα μεταξύ δύο οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας οι εν λόγω οργανισμοί εκδίδουν καταστατικό κανονισμό διά του οποίου συστήνουν σύνδεσμο οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, και μεταβιβάζουν στον νέο αυτόν δημόσιο φορέα ορισμένες αρμοδιότητες ασκούμενες μέχρι τούδε από τους ίδιους, οι οποίες αποτελούν πλέον ίδιες αρμοδιότητες του εν λόγω συνδέσμου οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

Εντούτοις, μια τέτοια μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σχετική με την εκπλήρωση αποστολών δημοσίας υπηρεσίας υφίσταται μόνον εάν αυτή καταλαμβάνει τόσο τις ευθύνες που συνεχονται με τη μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα όσο και τις συνακόλουθες αυτής εξουσίες, κατά τρόπον ώστε η νέα αρμόδια δημόσια αρχή να διαθέτει αυτονομία λήψης αποφάσεων και οικονομική αυτοτέλεια, στοιχεία τη συνδρομή των οποίων απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του *Grondwettelijk Hof* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Paul Vervloet* κ.λπ. κατά *Ministerraad*

(Υπόθεση C-76/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που έδωσε σε εφαρμογή το Βασίλειο του Βελγίου υπέρ των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών του ομίλου *ARCO* — Συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων — Οδηγία 94/19/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων των μελών, φυσικών προσώπων, των συνεταιρισμών που δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα — Δεν εμπίπτει — Άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά)

(2017/C 053/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne

κατά

Ministerraad

Παρισταμένων των: *Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA*

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2005, έχουν την έννοια ότι δεν επιβάλλουν στα κράτη μέλη να καθιερώνουν σύστημα εγγυήσεως των μεριδίων των αναγνωρισμένων συνεταιρισμών που δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης σύστημα, ούτε αντιτίθενται στην εκ μέρους κράτους μέλους καθιέρωση ενός τέτοιου συστήματος, εφόσον το σύστημα αυτό δεν υπονομεύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων που η οδηγία αυτή επιβάλλει στα κράτη μέλη να καθιερώσουν, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, και εφόσον είναι συμβατό με τη Συνθήκη ΛΕΕ, ιδίως με τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ.
- 2) Από την εξέταση των προδικαστικών ερωτημάτων που υπέβαλε το *Grondwettelijk Hof* (Συνταγματικό Δικαστήριο, Βέλγιο) δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της απόφασης 2014/686/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (12/C) (πρώην 11/NN) που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών.
- 3) Το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε σύστημα εγγυήσεως όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο μέτρο που αυτό τέθηκε σε εφαρμογή κατά παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη διάταξη αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 26.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Biuro podróży «Partner» sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Υπόθεση C-119/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Οδηγία 2009/22/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Αποτέλεσμα *erga omnes* καταχρηστικών ρητρών που περιέχονται σε δημόσιο μητρώο — Χρηματική κύρωση επιβληθείσα σε επαγγελματία ο οποίος χρησιμοποίησε ρήτρα που θεωρήθηκε ισοδύναμη με εκείνη που περιέχεται στο εν λόγω μητρώο — Επαγγελματίας ο οποίος δεν συμμετείχε στη διαδικασία που κατέληξε στη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου»)

(2017/C 053/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Biuro podróży «Partner» sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

κατά

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στο να θεωρείται παράνομη η χρήση ρητρών γενικών όρων, το περιεχόμενο των οποίων είναι ισοδύναμο με εκείνο ρητρών που έχουν κριθεί παράνομες με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και έχουν καταχωριστεί σε δημόσιο μητρώο παρανόμων ρητρών γενικών όρων, έναντι επαγγελματία ο οποίος δεν είχε συμμετάσχει στη διαδικασία που κατέληξε στην καταχώριση των ρητρών αυτών στο εν λόγω μητρώο, υπό την προϋπόθεση, τη συνδρομή της οποίας απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, ότι ο επαγγελματίας αυτός έχει το δικαίωμα ασκήσεως πραγματικής προσφυγής, τόσο κατά της αποφάσεως περί διαπιστώσεως της ισοδυναμίας των υπό σύγκριση ρητρών, η οποία έγκειται στο κατά πόσον, λαμβανομένων υπόψη όλων των ειδικών περιστάσεων κάθε υποθέσεως, οι ρήτρες αυτές είναι ουσιαστικώς πανομοιότυπες, ιδίως όσον αφορά τα αποτελέσματα που παράγουν εις βάρος των καταναλωτών, όσο και κατά της αποφάσεως με την οποία καθορίζεται, κατά περίπτωση, το ύψος του επιβληθέντος προστίμου.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δικαστήριο όπως το αιτούν δικαστήριο, του οποίου οι αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο διαφοράς όπως αυτής της κύριας δίκης μπορούν να προσβληθούν με αίτηση αναίρεσεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί «δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου».

⁽¹⁾ EE C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Club Hotel Loutraki κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ελληνικής Δημοκρατίας Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Υπόθεση C-131/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Εκμετάλλευση ηλεκτρονικών παιχνισμομηχανημάτων — Χορήγηση αποκλειστικής άδειας από κράτος μέλος — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 7, και 13 — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας — Έννοια των «σοβαρών δυσχερειών» — Ημερομηνία της εκτιμήσεως — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 41 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια του «οικονομικού πλεονεκτήματος» — Από κοινού αξιολόγηση των κοινοποιηθέντων μέτρων]

(2017/C 053/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (εκπρόσωποι: I. Ioannidis, dikigoros, S. Pappas, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση/Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Μπουχάγιαρ και P. J. Loewenthal) Ελληνική Δημοκρατία, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (εκπρόσωποι: A. Tomtsis, dikigoros, M. Petite, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE και Kazino Aigaiou AE στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francisco Gutiérrez Naranjo κατά Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA κατά Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/15, C-307/15 και C-308/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Ενυπόθηκα δάνεια — Καταχρηστικές ρήτρες — Άρθρο 4, παράγραφος 2 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Κήρυξη ακυρότητας — Περιορισμός από τον εθνικό δικαστή των διαχρονικών αποτελεσμάτων της κηρύξεως ακυρότητας καταχρηστικής ρήτρας)

(2017/C 053/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

κατά

Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία η οποία περιορίζει χρονικώς τα περί επιστροφής αποτελέσματα που συνδέονται με τη κήρυξη, με δικαστική απόφαση, ρήτρας ως καταχρηστικής, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, η οποία ρήτρα περιέχεται σε σύμβαση συναφθείσα από επαγγελματία με καταναλωτή, μόνον στα ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως κατ' εφαρμογήν τέτοιας ρήτρας μετά τη δημοσίευση της δικαστικής αποφάσεως με την οποία διαπιστώθηκε η εν λόγω καταχρηστικότητα.

(¹) EE C 228 της 13.7.2015.
EE C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Ιρλανδίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-164/15 P και C-165/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Εθνικός φόρος αεροπορικών μεταφορών — Εφαρμογή διαφορετικών συντελεστών — Μειωμένος συντελεστής για τις πτήσεις των οποίων ο προορισμός βρίσκεται σε απόσταση έως 300 χιλιομέτρων από τον εθνικό αερολιμένα — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Εκτίμηση στην περίπτωση που το φορολογικό μέτρο δύναται να συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Ανάκτηση — Ειδικός φόρος καταναλώσεως)

(2017/C 053/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche και B. Stromsky)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Aer Lingus Ltd (εκπρόσωποι: K. Bacon και A. Robertson, QC, καθώς και από τον D. Bailey, barrister, εξουσιοδοτημένο από τον A. Burnside, solicitor), Ryanair Designated Activity Company, πρώην Ryanair Ltd (εκπρόσωποι: B. Kennelly, QC, I.-F. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόρος, και E. Vahida, δικηγόρος), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, J. Quaney και A. Joyce, επικουρούμενοι από τους E. Regan, SC, και B. Doherty, BL)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 5ης Φεβρουαρίου 2015, Aer Lingus κατά Επιτροπής (T-473/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:78) και Ryanair κατά Επιτροπής (T-500/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:73), καθώς και με αυτές ακυρώθηκε το άρθρο 4 της αποφάσεως 2013/199/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29064 (11/C, πρώην 11/NN) — Εφαρμογή από την Ιρλανδία διαφοροποιημένων φορολογικών συντελεστών στους αεροπορικούς ναύλους, στο μέτρο που με αυτό διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως από τους δικαιούχους, για ποσό καθοριζόμενο, στην αιτιολογική σκέψη 70 της εν λόγω αποφάσεως, στα 8 ευρώ ανά επιβάτη.
- 2) Απορρίπτει τις ανταναιρέσεις.

- 3) Απορρίπτει τις προσφυγές ακυρώσεως της Aer Lingus Ltd και της Ryanair Designated Activity Company κατά της αποφάσεως 2013/199.
- 4) Η Aer Lingus Ltd και η Ryanair Designated Activity Company καταδικάζονται να φέρουν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόσο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ανώνυμη Γενική Εταιρία Τσιμέντων Ηρακλής (ΑΓΕΤ Ηρακλής) κατά Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

(Υπόθεση C-201/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 98/59/ΕΚ — Προσέγγιση των σχετικών με τις ομαδικές απολύσεις νομοθεσιών των κρατών μελών — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 16 — Επιχειρηματική ελευθερία — Εθνική νομοθετική ρύθμιση παρέχουσα στη διοικητική αρχή εξουσία εναντιώσεως στις ομαδικές απολύσεις, κατόπιν αξιολογήσεως των συνθηκών της αγοράς εργασίας, της καταστάσεως της επιχειρήσεως και του συμφέροντος της εθνικής οικονομίας — Οξεία οικονομική κρίση — Ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό ανεργίας σε εθνικό επίπεδο)

(2017/C 053/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανώνυμη Γενική Εταιρία Τσιμέντων Ηρακλής (ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ)

κατά

Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

παρισταμένης της: Ενώσεως Εργαζομένων Τσιμέντων Χαλκίδας

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, δεν αντιτίθεται, καταρχήν, σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας, ελλείψει συμφωνίας με τους εκπροσώπους των εργαζομένων επί σχεδίου ομαδικών απολύσεων, ο εργοδότης δεν μπορεί να προβεί στις απολύσεις αυτές, εφόσον η αρμόδια δημόσια αρχή στην οποία το σχέδιο πρέπει να κοινοποιηθεί, δεν εγκρίνει, με αιτιολογημένη απόφασή της εντός της προβλεπόμενης από την ως άνω ρύθμιση προθεσμίας και κατόπιν εξετάσεως του φακέλου και αξιολογήσεως των συνθηκών της αγοράς εργασίας, της καταστάσεως της επιχειρήσεως και του συμφέροντος της εθνικής οικονομίας, την εν όλω ή εν μέρει υλοποίηση των σχεδιαζόμενων απολύσεων. Δεν ισχύει όμως το ίδιο, εάν διαπιστωθεί ότι, λόγω των τριών κριτηρίων αξιολογήσεως στα οποία παραπέμπει η ρύθμιση αυτή και της κατά περίπτωση εφαρμογής της από την ως άνω δημόσια αρχή υπό τον έλεγχο των αρμοδίων δικαστηρίων, η επίμαχη ρύθμιση έχει ως συνέπεια να καθίστανται οι διατάξεις της οδηγίας άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, ζήτημα του οποίου η εξέταση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.
- 2) Σε περίπτωση όπως αυτή που αποτελεί αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 49 ΣΛΕΕ αντιτίθεται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση όπως η διαλαμβανόμενη στην πρώτη περίοδο του πρώτου εδαφίου του παρόντος σημείου του διατακτικού.

- 3) Το γεγονός ότι σε ένα κράτος μέλος επικρατούν συνθήκες χαρακτηριζόμενες από οξεία οικονομική κρίση και ιδιαίτερα υψηλό δείκτη ανεργίας δεν διαφοροποιεί τις απαντήσεις που παρατίθενται στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού.

(¹) EE C 221 της 6.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — (Ηνωμένο Βασίλειο, Σουηδία) — Tele2 Sverige AB κατά Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department κατά Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)]

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C-698/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Απόρρητο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Προστασία — Οδηγία 2002/58/EK — Άρθρα 5, 6 και 9 καθώς και άρθρο 15, παράγραφος 1 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7, 8 και 11 καθώς και άρθρο 52, παράγραφος 1 — Εθνική νομοθεσία — Πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Υποχρέωση γενικής και χωρίς διάκριση διατήρησης των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως — Εθνικές αρχές — Πρόσβαση στα δεδομένα — Απουσία προηγούμενου ελέγχου από δικαστήριο ή ανεξάρτητη διοικητική αρχή — Συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης)

(2017/C 053/13)

Γλώσσες διαδικασίας: η σουηδική και η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

κατά

Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

παρισταμένων των: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση η οποία, προς τον σκοπό καταπολέμησης του εγκλήματος, προβλέπει γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση του συνόλου των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως όλων των συνδρομητών και των εγγεγραμμένων χρηστών αφορώσα όλα τα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας.
- 2) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση η οποία καθορίζει τα σχετικά με την προστασία και την ασφάλεια των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως και, ιδίως, την πρόσβαση των αρμόδιων εθνικών αρχών στα διατηρούμενα δεδομένα, χωρίς να περιορίζει την εν λόγω πρόσβαση μόνο στις περιπτώσεις που συνδέονται με την καταπολέμηση του σοβαρού εγκλήματος, χωρίς να προβλέπει ότι η εν λόγω πρόσβαση υπόκειται στον προηγούμενο έλεγχο δικαστηρίου ή ανεξάρτητης διοικητικής αρχής και χωρίς να επιβάλλει τη διατήρηση των εν λόγω δεδομένων εντός των εδαφικών ορίων της Ένωσης.

3) Το δεύτερο ερώτημα που υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Εφετείο (Αγγλία και Ουαλία) (πολιτικό τμήμα), Ηνωμένο Βασίλειο] είναι απαράδεκτο.

(¹) EE C 221 της 6.7.2015.
EE C 98 της 14.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swiss International Air Lines AG κατά The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Υπόθεση C-272/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/87/EK — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Υποχρέωση επιστροφής των δικαιωμάτων εκπομπής για τις πτήσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και των περισσότερων από τις τρίτες χώρες — Απόφαση 377/2013/EE — Άρθρο 1 — Προσωρινή παρέκκλιση — Αποκλεισμός των πτήσεων προς και από αεροδρόμια της Ελβετίας — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ τρίτων κρατών — Γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Δεν έχει εφαρμογή)

(2017/C 053/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Swiss International Air Lines AG

κατά

The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Διατακτικό

Από την από πλευράς της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως εξέταση της αποφάσεως 377/2013/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2013, για προσωρινή παρέκκλιση από την οδηγία 2003/87/EK, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της αποφάσεως αυτής, καθόσον η προσωρινή παρέκκλιση την οποία προβλέπει το άρθρο 1 της αποφάσεως από τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 2α, και το άρθρο 16 της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/101/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, όσον αφορά την επιστροφή των δικαιωμάτων εκπομπών θερμοκηπίου για τις πτήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 2012 μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και των περισσότερων από τις τρίτες χώρες, δεν έχει εφαρμογή, ιδίως, για τις πτήσεις προς και από αεροδρόμια της Ελβετίας.

(¹) EE C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TDC A/S κατά Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Υπόθεση C-327/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Καθολική υπηρεσία — Άρθρα 12 και 13 — Υπολογισμός του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας — Άρθρο 32 — Αποζημίωση για το κόστος που συνεπάγονται οι πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Άμεσο αποτέλεσμα — Άρθρο 107, παράγραφος 1, και άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Υπηρεσίες ασφαλείας και θαλάσσιας έκτακτης ανάγκης παρεχόμενες στη Δανία και τη Γροιλανδία — Εθνική ρύθμιση — Υποβολή αιτήσεως περί καταβολής αποζημιώσεως για το κόστος που συνεπάγονται οι πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Τρίμηνη προθεσμία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2017/C 053/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TDC A/S

κατά

Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), και, ειδικότερα, το άρθρο της 32, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση που προβλέπει μηχανισμό αποζημιώσεως για την παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών βάσει του οποίου μια επιχείρηση δεν δικαιούται αποζημιώσεως από το κράτος μέλος για το καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετης υποχρεωτικής υπηρεσίας, εφόσον τα κέρδη που έχει αποκομίσει η επιχείρηση αυτή από άλλες υπηρεσίες που εμπίπτουν στις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας τις οποίες υπέχει υπερβαίνουν τη ζημία που συνδέεται με την παροχή αυτής της πρόσθετης υποχρεωτικής υπηρεσίας.
- 2) Η οδηγία 2002/22 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας επιχείρηση που έχει καθοριστεί ως πάροχος πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών δικαιούται αποζημιώσεως από το κράτος μέλος για το καθαρό κόστος της παροχής των υπηρεσιών αυτών μόνον εάν το κόστος αυτό συνιστά αδέξιμη επιβάρυνση για την επιχείρηση αυτή.
- 3) Η οδηγία 2002/22 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας το καθαρό κόστος που φέρει επιχείρηση η οποία έχει καθοριστεί ως υπέχουσα υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των συνολικών εσόδων και του συνολικού κόστους που συνδέονται με την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας, περιλαμβανομένων επίσης των εσόδων που θα είχε πραγματοποιήσει και του κόστους που θα έφερε εάν δεν ήταν πάροχος καθολικής υπηρεσίας.
- 4) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, το γεγονός ότι η επιχείρηση που έχει επιφορτισθεί με την παροχή πρόσθετης υποχρεωτικής υπηρεσίας κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2002/22 παρέχει την υπηρεσία αυτή όχι μόνο στο έδαφος της Δανίας, αλλά και στο έδαφος της Γροιλανδίας, δεν επηρεάζει την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας αυτής.
- 5) Το άρθρο 32 της οδηγίας 2002/22 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει άμεσο αποτέλεσμα, στον βαθμό που απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβαρύνουν την επιχείρηση που έχει επιφορτισθεί με την παροχή πρόσθετης υποχρεωτικής υπηρεσίας με το σύνολο ή με μέρος του κόστους που συνεπάγεται η παροχή αυτή.

- 6) Οι αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά την υποβολή, από τον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας, αιτήσεων αποζημιώσεως για τη ζημία της προηγούμενης χρήσεως από την τήρηση τρίμηνης προθεσμίας η οποία αρχίζει από της λήξης της προθεσμίας που τάσσεται στον φορέα αυτόν για τη διαβίβαση ετήσιας εκθέσεως στην αρμόδια εθνική αρχή, υπό την επιφύλαξη ότι η προθεσμία αυτή δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για παρεμφερή αίτηση και ότι δεν είναι ικανή να καταστήσει πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει στις επιχειρήσεις η οδηγία 2002/22, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bietergemeinschaft
Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH κατά Universität für
Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien**

(Υπόθεση C-355/15) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες
προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Έννομο
συμφέρον — Άρθρο 2α, παράγραφος 2 — Έννοια του «ενδιαφερόμενου προσφέροντος» — Δικαίωμα
προσφέροντος, ο οποίος έχει οριστικώς αποκλεισθεί από την αναθέτουσα αρχή, να ασκήσει προσφυγή
κατά της μεταγενέστερης αποφάσεως περί αναθέσεως της συμβάσεως)**

(2017/C 053/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

κατά

Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην άρνηση παροχής σε έναν προσφέροντα, ο οποίος έχει αποκλεισθεί από διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως με απόφαση της αναθέτουσας αρχής που κατέστη οριστική, της δυνατότητας να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως περί αναθέσεως της οικείας δημόσιας συμβάσεως και κατά της συνάψεως της συμβάσεως, σε περίπτωση που μόνον αυτός ο αποκλεισθείς προσφέρων και ο ανάδοχος της συμβάσεως έχουν υποβάλει προσφορές και ο εν λόγω προσφέρων υποστηρίζει ότι η προσφορά του αναδόχου έπρεπε επίσης να έχει απορριφθεί.

(¹) EE C 320 της 28.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Associazione Italia Nostra Onlus κατά Comune di Venezia κ.λπ.

(Υπόθεση C-444/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Σχέδια και προγράμματα που υποβάλλονται υποχρεωτικά σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Κύρος, υπό το πρίσμα της Συνθήκης ΛΕΕ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια της χρήσης «μικρών περιοχών σε τοπικό επίπεδο» — Εθνική ρύθμιση αναφερόμενη στην έκταση των οικείων περιοχών)

(2017/C 053/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Associazione Italia Nostra Onlus

κατά

Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa — Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

παρισταμένης της: Società Ca' Roman Srl

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να πλήξει το κύρος του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, υπό το πρίσμα των διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/42, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 10 της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι ο όρος «μικρές περιοχές σε τοπικό επίπεδο» που περιλαμβάνεται στην εν λόγω παράγραφο 3 πρέπει να ερμηνευθεί ως αναφερόμενος στην έκταση της συγκεκριμένης περιοχής υπό τις εξής προϋποθέσεις:
 - ότι το σχέδιο ή το πρόγραμμα εκπονήθηκε και/ή εκδόθηκε από τοπική αρχή και όχι από περιφερειακή ή εθνική αρχή και
 - ότι η περιοχή αυτή εντός του πλαισίου της εδαφικής αρμοδιότητας της τοπικής αρχής, αναλογικά με το σύνολο του εδάφους, είναι μικρού μεγέθους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 381 της 16.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) κατά Land Berlin

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-508/15 και C-509/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Προϋποθέσεις — Δεν απαιτείται ένταξη του Τούρκου εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κατά τα τρία πρώτα έτη διαμονής του μέλους της οικογένειας)

(2017/C 053/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

κατά

Land Berlin

Διατακτικό

Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, έχει την έννοια ότι, κατά τη διάταξη αυτή, το μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου στο οποίο επιτράπηκε η είσοδος στο κράτος μέλος υποδοχής προς τον σκοπό της οικογενειακής επανένωσης και το οποίο, από την είσοδό του στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, συμβιώνει με τον εν λόγω Τούρκο εργαζόμενο, αποκτά δικαίωμα διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος ακόμα και όταν η ελάχιστη περίοδος των τριών ετών κατά την οποία ο τελευταίος πρέπει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας δεν ακολουθεί αμέσως μετά την άφιξη του ενδιαφερόμενου μέλους της οικογένειας στο κράτος μέλος υποδοχής, αλλά είναι μεταγενέστερη αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daniel Bowman κατά Pensionsversicherungsanstalt

(Υπόθεση C-539/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 — Διάκριση λόγω ηλικίας — Συλλογική σύμβαση εργασίας — Επιμήκυνση του χρονικού διαστήματος για την προαγωγή από το πρώτο στο δεύτερο μισθολογικό κλιμάκιο — Έμμεση άνιση μεταχείριση λόγω ηλικίας)

(2017/C 053/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Daniel Bowman

κατά

Pensionsversicherungsanstalt

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας ισχύει ως προς έναν υπάλληλο, ο οποίος δικαιούται να συνυπολογιστούν υπέρ αυτού ορισμένες περιόδους σχολικής φοιτήσεως προς τον σκοπό της κατατάξεώς του στα μισθολογικά κλιμάκια, επιμήκυνση του χρονικού διαστήματος για την προαγωγή του από το πρώτο στο δεύτερο μισθολογικό κλιμάκιο, εφόσον η επιμήκυνση αυτή εφαρμόζεται για κάθε υπάλληλο που δικαιούται να συνυπολογιστούν υπέρ αυτού οι εν λόγω περιόδους, αναδρομικώς δε και για τους υπαλλήλους που έχουν ήδη εισέλθει στα επόμενα κλιμάκια.

(¹) EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Interservice d.o.o. Koper κατά Sándor Horváth

(Υπόθεση C-547/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 96 — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως — Έννοια του «μεταφορέα» — Μη προσκόμιση των εμπορευμάτων στο τελωνείο προορισμού — Ευθύνη — Υπεργολάβος μεταφοράς ο οποίος παρέδωσε στον κύριο μεταφορέα τα εμπορεύματα στον χώρο σταθμεύσεως του τελωνείου προορισμού και παρέλαβε εκ νέου τα εμπορεύματα αυτά για επακόλουθη μεταφορά)

(2017/C 053/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Interservice d.o.o. Koper

κατά

Sándor Horváth

Διατακτικό

- 1) Η έννοια του «μεταφορέα», ο οποίος έχει την υποχρέωση να προσκομίσει τα εμπορεύματα ανέπαφα στο τελωνείο προορισμού για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 96, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 648/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, πρέπει να ερμηνεύεται ως προσδιορίζουσα κάθε πρόσωπο, περιλαμβανομένου του υπεργολάβου μεταφοράς, το οποίο πραγματοποιεί τη μεταφορά εμπορευμάτων που έχουν τεθεί υπό το καθεστώς εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως και έχει αποδεχθεί την ως άνω μεταφορά εν γνώσει του ότι τα εμπορεύματα έχουν τεθεί υπό το καθεστώς αυτό.

- 2) Το άρθρο 96, παράγραφος 2, του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 648/2005, έχει την έννοια ότι υπεργολάβος μεταφοράς, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος, αφενός, παρέδωσε τα εμπορεύματα μαζί με το παραστατικό διαμετακομίσεως στον κύριο μεταφορέα στον χώρο σταθμεύσεως του τελωνείου προορισμού και, αφετέρου, παρέλαβε εκ νέου τα εμπορεύματα αυτά για επακόλουθη μεταφορά, δεν έχει την υποχρέωση να βεβαιωθεί για την προσκόμισή τους στο τελωνείο προορισμού και μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος για τη μη προσκόμισή τους μόνον αν, κατά την εκ νέου παραλαβή των εν λόγω εμπορευμάτων, γνώριζε ότι δεν είχε λήξει νομοτύπως το καθεστώς διαμετακομίσεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Concurrency SARL κατά Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Υπόθεση C-618/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας — Δίκτυο επιλεκτικής διανομής — Μεταπώληση εκτός δικτύου μέσω της διαδικτυακής αγοράς — Αγωγή με αίτημα την παύση παράνομης συμπεριφοράς — Σύνδεσμος)

(2017/C 053/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Concurrency SARL

κατά

Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Διατακτικό

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι, για τη θεμελίωση διεθνούς δικαιοδοσίας βάσει της διατάξεως αυτής, προκειμένου να εξετασθεί αγωγή λόγω αστικής ευθύνης για την παραβίαση απαγορεύσεως πωλήσεως εκτός δικτύου επιλεκτικής διανομής η οποία συνίσταται στη διάθεση προς πώληση, μέσω ιστοτόπων των οποίων η διαχείριση της λειτουργίας ασκείται σε διάφορα κράτη μέλη, προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο του δικτύου αυτού, γίνεται δεκτό ότι ο τόπος επελεύσεως της ζημίας ευρίσκεται εντός του κράτους μέλους του οποίου το δικαιο προστατεύει την εν λόγω απαγόρευση πωλήσεως διά της οικείας αγωγής και εντός του οποίου ο ενάγων υπέστη μείωση των πωλήσεών του, όπως διατείνεται.

(¹) ΕΕ C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του du Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Länsförsäkringar AB κατά Matek A/S

(Υπόθεση C-654/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έκταση του αποκλειστικού δικαιώματος που παρέχεται στον δικαιούχο — Περίοδος πέντε ετών από την καταχώριση]

(2017/C 053/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Länsförsäkringar AB

κατά

Matek A/S

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για [το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης], σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, και το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, κατά την πενταετία που έπεται της καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο δικαιούχος του μπορεί, σε περίπτωση κινδύνου συγχύσεως, να απαγορεύει σε τρίτους να χρησιμοποιούν, στις συναλλαγές, σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το σήμα του για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα αυτό, χωρίς να απαιτείται να αποδείξει ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος για αυτά τα προϊόντα ή αυτές τις υπηρεσίες.

(¹) EE C 48 της 8.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-104/16 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου περί αμοιβαίων μέτρων ελευθερώσεως στον τομέα της γεωργίας και της αλιείας — Απόφαση που εγκρίνει τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Εδαφική εφαρμογή της συμφωνίας — Ερμηνεία της συμφωνίας — Αρχή της αυτοδιαθέσεως — Αρχή του σχετικού αποτελέσματος των συνθηκών)

(2017/C 053/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado και A. Westerhof Löfflerová)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (εκπρόσωπος: G. Devers, avocat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta και B. Eggers)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του ανααιρεσιόντος: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Rochet και M. J.-C. Halleux), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. Sampol Pucurull και S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize και B. Fodda), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και M. Figueiredo), Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi και R. Hicheri, avocats)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Δεκεμβρίου 2015, Front Polisario κατά Συμβουλίου (T-512/12, EU:T:2015:953).
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή του Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario).

- 3) Το *Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro* (Front Polisario) φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η *Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural* (Comader) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 111 της 29.3.2016.

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Ιουνίου 2016 η Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. και ο Horst Giesen κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV και Horst Giesen κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. και Horst Giesen (εκπρόσωπος: Dr. P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα), με διάταξη της 12ης Ιανουαρίου 2017, απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε τους ανααιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδά τους.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 — Karim Boudjellal κατά Rauwers Contrôle SA

(Υπόθεση C-508/16)

(2017/C 053/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Karim Boudjellal

Εφεσίβλητη: Rauwers Contrôle SA

Με διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2017, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) έκρινε εαυτό προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα του tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2016 — Birgit Bossen κ.λπ. κατά Brussels Airlines

(Υπόθεση C-559/16)

(2017/C 053/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Εναγόμενη: Brussels Airlines

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι με τον όρο «απόσταση» νοείται μόνον η απευθείας απόσταση μεταξύ του τόπου αναχώρησης και του τελευταίου προορισμού η οποία υπολογίζεται με τη μέθοδο της μεγιστοκύκλιας διαδρομής, και μάλιστα ανεξάρτητα από την πράγματι διανυθείσα αεροπορική διαδρομή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και μεταίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2016 — Stadt Wuppertal κατά Maria Elisabeth Bauer

(Υπόθεση C-569/16)

(2017/C 053/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Stadt Wuppertal

Ανααιρεσίβλητη: Maria Elisabeth Bauer

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ⁽¹⁾ ή το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κληρονόμο εργαζομένου που απεβίωσε κατά τη διάρκεια της εργασιακής σχέσεως, δικαίωμα χρηματικής αποζημίωσης για την ελάχιστη ετήσια άδεια που δικαιούνταν και δεν έλαβε ο εργαζόμενος πριν από τον θάνατό του, δικαίωμα το οποίο αποκλείεται με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 4, του Bundesurlaubsgesetz [ομοσπονδιακού νόμου περί αδειών, BurlG] σε συνδυασμό με το άρθρο 1922, παράγραφος 1, του Bürgerliches Gesetzbuch [γερμανικού αστικού κώδικα, BGB];

⁽¹⁾ ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2016 — Volker Willmeroth ως ιδιοκτήτης της TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. κατά Martina Broßonn

(Υπόθεση C-570/16)

(2017/C 053/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Volker Willmeroth ως ιδιοκτήτης της TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Αναιρεσίβλητη: Martina Broßonn

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Παρέχει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας⁽¹⁾ ή το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κληρονόμο εργαζομένου που απεβίωσε κατά τη διάρκεια της εργασιακής σχέσεως, δικαίωμα χρηματικής αποζημίωσης για την ελάχιστη ετήσια άδεια που δικαιούνταν και δεν έλαβε ο εργαζόμενος πριν από τον θάνατό του, δικαίωμα το οποίο αποκλείεται με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 4, του Bundesurlaubsgesetz [ομοσπονδιακού νόμου περί αδειών, BurlG] σε συνδυασμό με το άρθρο 1922, παράγραφος 1, του Bürgerliches Gesetzbuch [γερμανικού αστικού κώδικα, BGB];
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύει τούτο ακόμη και όταν η σχέση εργασίας υφίστατο μεταξύ ιδιωτών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2016 — INEOS Köln GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-572/16)

(2017/C 053/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: INEOS Köln GmbH

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στα οριζόμενα στο άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, καθώς και στα οριζόμενα στην απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ⁽²⁾, ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία τάσσεται, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2013 έως 2020, ουσιαστική αποκλειστική προθεσμία, η οποία αντιτάσσεται στις μη εμπροθέσμως κατατεθείσες αιτήσεις δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής σε κατεστημένες εγκαταστάσεις, και, στο πλαίσιο αυτό, αποκλείεται η δυνατότητα διορθώσεως σφαλμάτων ή συμπληρώσεως (ελλιπών) στοιχείων της αιτήσεως κατανομής, τα οποία διαπιστώνονται το πρώτον μετά τη λήξη της ταχθείσας από το κράτος μέλος προθεσμίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

⁽²⁾ ΕΕ L 130, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις
15 Δεκεμβρίου 2016 — *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

(Υπόθεση C-646/16)

(2017/C 053/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

Αναρρεσίβλητη αρχή: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Πρέπει το άρθρο 2, στοιχείο ιγ', το άρθρο 12 και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιאτύπωση) (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ), να ερμηνεύονται λαμβανομένων υπόψη και άλλων πράξεων που έχουν σχέση με τον κανονισμό Δουβλίνο ΙΙΙ ή πρέπει η σημασία των διατάξεων αυτών να εκτιμάται κατά τρόπο ανεξάρτητο;
 - 2) Σε περίπτωση που οι διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ πρέπει να ερμηνεύονται ανεξάρτητα από άλλες πράξεις:
 - α) Πρέπει στις περιπτώσεις της κύριας δίκης, οι οποίες χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι τοποθετούνται χρονικά σε μια περίοδο κατά την οποία οι εθνικές αρχές των πλέον εμπλεκόμενων κρατών καλούνταν να διαχειρισθούν εξαιρετικά υψηλό αριθμό ανθρώπων που ζητούσαν να διέλθουν μέσω του εδάφους τους, να εξομοιωθεί με «θεώρηση» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιγ', και του άρθρου 12 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ η είσοδος στο έδαφος κράτους μέλους η οποία έλαβε χώρα εν τοις πράγμασι υπό την ανοχή του και είχε ως μοναδικό σκοπό τη διέλευση από αυτό το κράτος μέλος και την υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.α):
 - β) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ισχύς της «θεωρήσεως» έπαυσε μετά την αναχώρηση από το οικείο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν τοις πράγμασι ανοχή της εισόδου αφορούσε μόνον τον σκοπό της διελεύσεως;
 - γ) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η «θεώρηση» διατηρεί την ισχύ της έως ότου πραγματοποιηθεί η αναχώρηση από το οικείο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν τοις πράγμασι ανοχή της εισόδου αφορούσε μόνον τον σκοπό της διελεύσεως, ή η ισχύς της «θεωρήσεως» παύει, ανεξαρτήτως της αναχωρήσεως που δεν πραγματοποιήθηκε, όταν ο αιτών εγκαταλείπει οριστικά την επιδίωξη του να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος;
 - δ) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι αιτών εγκατέλειψε την επιδίωξη του να μεταβεί στο κράτος μέλος που αρχικώς επιθυμούσε συνιστά διάπραξη απάτης μεταγενέστερης της θεωρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 5, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, με αποτέλεσμα το κράτος μέλος που εξέδωσε τη «θεώρηση» να μην είναι υπεύθυνο;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.α):
 - ε) Έχει η φράση «διέβη παράνομως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα» στο άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, την έννοια ότι υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις που χαρακτηρίζουν τις περιπτώσεις της κύριας δίκης δεν υφίσταται παράνομη διάβαση των εξωτερικών συνόρων;
- 3) Σε περίπτωση που οι διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ πρέπει να ερμηνεύονται λαμβανομένων υπόψη και άλλων πράξεων:

- α) Προκειμένου να κριθεί αν υφίσταται «παράνομη διάβαση» των συνόρων κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, πρέπει ειδικότερα να εξετάζεται αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εισόδου κατά τον κώδικα συνόρων του Σένγκεν –ιδίως με βάση το κρίσιμο για τις περιπτώσεις της κύριας δίκης, λόγω του χρόνου της εισόδου, άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 3.α):

- β) Ποιες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται κυρίως υπόψη προκειμένου να κριθεί αν υφίσταται «παράνομη διάβαση» των συνόρων κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3.α):

- γ) Πρέπει στις περιπτώσεις της κύριας δίκης, οι οποίες χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι τοποθετούνται χρονικά σε μια περίοδο κατά την οποία οι εθνικές αρχές των πλέον εμπλεκόμενων κρατών καλούνταν να διαχειρισθούν εξαιρετικά υψηλό αριθμό ανθρώπων που ζητούσαν να διέλθουν μέσω του εδάφους τους, να γίνει δεκτό ότι έχει επιτραπεί η είσοδος κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, όταν η είσοδος στο έδαφος του κράτους μέλους λαμβάνει χώρα εν τοις πράγμασι υπό την ανοχή του χωρίς εξέταση των περιστάσεων κάθε μεμονωμένης περίπτωσης και με μοναδικό σκοπό τη διέλευση από αυτό το κράτος μέλος και την υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3.α) και 3.γ):

- δ) Σε περίπτωση που έχει επιτραπεί η είσοδος στο έδαφος κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται άδεια εξομοιούμενη με θεώρηση κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν και, επομένως, με «θεώρηση» κατά το άρθρο 2, στοιχείο ιγ', του κανονισμού Δουβλίνο III, με αποτέλεσμα να πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και το άρθρο 12 του κανονισμού Δουβλίνο III στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3.α), 3.γ) και 3.δ):

- ε) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ισχύς της «θεωρήσεως» έπαυσε μετά την αναχώρηση από το οικείο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν τοις πράγμασι ανοχή της εισόδου αφορούσε μόνον τον σκοπό της διελεύσεως;
- στ) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η «θεώρηση» διατηρεί την ισχύ της έως ότου πραγματοποιηθεί η αναχώρηση από το οικείο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν τοις πράγμασι ανοχή της εισόδου αφορούσε μόνον τον σκοπό της διελεύσεως, ή η ισχύς της «θεωρήσεως» παύει, ανεξαρτήτως της αναχώρησης που δεν πραγματοποιήθηκε, όταν ο αιτών εγκαταλείπει οριστικά την επιδίωξή του να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος;
- ζ) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι αιτών εγκατέλειψε την επιδίωξή του να μεταβεί στο κράτος μέλος που αρχικώς επιθυμούσε συνιστά διάπραξη απάτης μεταγενέστερης της θεώρησης κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 5, του κανονισμού Δουβλίνο III, με αποτέλεσμα το κράτος μέλος που εξέδωσε τη «θεώρηση» να μην είναι υπεύθυνο;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3.α) και 3.γ), αλλά αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 3.δ):

- η) Έχει η φράση «διέβη παράνομως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα» στο άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, την έννοια ότι, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις που χαρακτηρίζουν τις περιπτώσεις της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διέλευση των συνόρων, εφόσον χαρακτηρίζεται ως είσοδος στο έδαφος κράτους μέλους η οποία επιτρέπεται δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, δεν λογίζεται ως παράνομη διάβαση των εξωτερικών συνόρων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 31.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Δεκεμβρίου 2016 οι Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-669/15· και
- να εξετάσει το παραδεκτό και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου η υπόθεση να εξετασθεί επί της ουσίας·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εξετασθεί το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησαν οι αναιρεσείουσες για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως και εν συνεχεία να εξετασθεί η υπόθεση επί της ουσίας·
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των διαδικασιών αυτών (περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ένσταση απαραδέκτου ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή της νομοθεσίας, λόγω των οποίων έκρινε, κατά πλάνη περί το δίκαιο, ότι η προσφυγή των αναιρεσείουσών κατά της προσβαλλόμενης πράξεως ήταν απαράδεκτη.

Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο διέπραξε σειρά σφαλμάτων κατά τη αιτιολόγηση και την ερμηνεία του νομικού πλαισίου που ήταν εφαρμοστέο στην περίπτωση τους. Λόγω των σφαλμάτων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε στα ακόλουθα νομικά σφάλματα:

- Το Γενικό Δικαστήριο, προχωρώντας στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
- Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 130, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς δεν ανέμεινε την πλήρη παρουσίαση των επιχειρημάτων επί της ουσίας της υποθέσεως πριν αποφανθεί επί του παραδεκτού.

Επιπλέον, κρίνοντας την προσφυγή απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσείουσών και το δικαίωμα προσβάσεως στη δικαιοσύνη και παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, τα οποία αφορούν θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων και συνεπώς αποτυπώνουν γενικές αρχές του δικαίου της ΕΕ.

Για τους ανωτέρω λόγους οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι πρέπει να αναρριθεί η διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-669/15 και το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει το παραδεκτό και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εξετασθεί η ουσία της υποθέσεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Δεκεμβρίου 2016 οι Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-543/15· και
- να εξετάσει το παραδεκτό και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου η υπόθεση να εξετασθεί επί της ουσίας·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εξετασθεί το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησαν οι αναιρεσείουσες για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως και εν συνεχεία να εξετασθεί η υπόθεση επί της ουσίας·
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των διαδικασιών αυτών (περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ένσταση απαραδέκτου ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή της νομοθεσίας, λόγω των οποίων έκρινε, κατά πλάνη περί το δίκαιο, ότι η προσφυγή των αναιρεσειουσών κατά της προσβαλλόμενης πράξεως ήταν απαράδεκτη.

Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο διέπραξε σειρά σφαλμάτων κατά τη αιτιολόγηση και την ερμηνεία του νομικού πλαισίου που ήταν εφαρμοστέο στην περίπτωση τους. Λόγω των σφαλμάτων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε στα ακόλουθα νομικά σφάλματα:

- Το Γενικό Δικαστήριο, προχωρώντας στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
- Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 130, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς δεν ανέμεινε την πλήρη παρουσίαση των επιχειρημάτων επί της ουσίας της υποθέσεως πριν αποφανθεί επί του παραδεκτού.

Επιπλέον, κρίνοντας την προσφυγή απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσειουσών και το δικαίωμα προσβάσεως στη δικαιοσύνη και παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, τα οποία αφορούν θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων και συνεπώς αποτυπώνουν γενικές αρχές του δικαίου της ΕΕ.

Για τους ανωτέρω λόγους οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι πρέπει να ανατρεφεί η διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-543/15 και το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει το παραδεκτό και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εξετασθεί η ουσία της υποθέσεως

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2017 — Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-577/14) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Αοριστία της αγωγής — Παραγραφή — Παραδεκτό — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Εύλογη διάρκεια της δίκης — Υλική ζημία — Περιουσιακή μείωση — Τόκοι επί του ποσού του μη καταβληθέντος προστίμου — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Μη υλική ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος)

(2017/C 053/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Γερμανία) και Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Γαλλία) (εκπρόσωποι: F. Puel, E. Durand και L. Marchal, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Placco, στη συνέχεια J. Inghelram και S. Chantre)

Παραμβαίνουσα υπέρ της εναγομένης: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan, V. Bottka και P. van Nuffel)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρονται να υπέστησαν οι ενάγουσες λόγω της διάρκειας της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2011, Groupe Gascogne κατά Επιτροπής (T-72/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:671) και της 16ης Νοεμβρίου 2011, Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής (T-79/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:674).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καταβάλει αποζημίωση 47 064,33 ευρώ στην Gascogne, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη η εταιρία αυτή λόγω της υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας της δίκης στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2011, Groupe Gascogne κατά Επιτροπής (T-72/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:671), και της 16ης Νοεμβρίου 2011, Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής (T-79/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:674). Η αποζημίωση αυτή θα αναπροσαρμοστεί με την εφαρμογή αντισταθμιστικών τόκων, υπολογιζόμενων με αφετηρία την 4η Αυγούστου 2014 και μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως, βάσει του ετήσιου ποσοστού πληθωρισμού που διαπιστώθηκε από την Eurostat (Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εν λόγω εταιρία.
- 2) Υποχρεώνει την Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καταβάλει αποζημίωση 5 000 ευρώ στην Gascogne Sack Deutschland GmbH και αποζημίωση 5 000 ευρώ στην Gascogne προς αποκατάσταση της μη υλικής ζημίας που υπέστησαν, αντιστοίχως, οι εταιρίες αυτές λόγω της υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας της δίκης στις υποθέσεις T-72/06 και T-79/06.
- 3) Καθένα από τα ποσά αποζημιώσεως που καθορίζονται στα σημεία 1 και 2 ανωτέρω προσαυξάνεται με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με αφετηρία τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 4) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.

- 5) Υποχρεώνει την Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της *Gascogne Sack Deutschland* και της *Gascogne* που αφορούν την ένσταση απαραδέκτου επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 2015, *Gascogne Sack Deutschland* και *Gascogne* κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (T-577/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:80).
- 6) Η *Gascogne Sack Deutschland* και η *Gascogne*, αφενός, και η Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα που αφορούν την αγωγή επί της οποίας εκδόθηκε η παρούσα απόφαση.
- 7) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017 — *Topps Europe* κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-699/14) (¹)

[Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί συλλεκτικών αντικειμένων ποδοσφαιρικού ενδιαφέροντος — Απόφαση απορρίπτουσα την καταγγελία — Πρόσβαση στον φάκελο — Άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Σχετική αγορά — Αποκλειστική άδεια — Συμφωνία εμπορικής συνεργασίας με αντικείμενο την προώθηση αποκλειστικώς των προϊόντων που φέρουν συγκεκριμένο σήμα — Υπερβολικές τιμές]

(2017/C 053/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Topps Europe Ltd* (Milton Keynes, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν R. Vidal, A. Penny, solicitors και B. Kennelly, QC, εν συνεχεία δε R. Subiotto, QC, και A. Cleenewerck de Crayencour, δικηγόρος, και ακολούθως T. de la Mare, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και M. Farley)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Fédération internationale de football association [Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου] (FIFA) (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Baran και D. Reymond, δικηγόροι) και Panini SpA (Μόντενα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Wijckmans, F. Tuytschaever και M. Varga, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 5123 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας στην υπόθεση AT.39899 — Χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί συλλεκτικών αντικειμένων ποδοσφαιρικού ενδιαφέροντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Topps Europe Ltd* φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Fédération internationale de football association (FIFA) και η Panini SpA.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Ica Foods κατά EUIPO — San Lucio (GROK)

(Υπόθεση T-774/14) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 053/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ica Foods SpA (Ρομεζία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Nesrega, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Sangiacomo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1815/2013-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της San Lucio Srl και της Ica Foods SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η Ica Foods SpA και η San Lucio Srl φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Salehi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-773/16)

(2017/C 053/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dominik Salehi (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Drews, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 [όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1289/2013], επειδή παρέλειψε, κατόπιν των από 1ης Ιουλίου 2016 και από 16ης Σεπτεμβρίου 2016 επιστολών του προσφεύγοντος, να λάβει τα προβλεπόμενα στην εν λόγω διάταξη μέτρα και να απευθύνει κοινοποίηση στον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αμοιβαιότητας λόγω της αυστηρής εφαρμογής του Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015
2. Δεύτερος λόγος: Αδράνεια της καθής

Ο προσφεύγων προβάλλει την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα μέτρο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 4, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ 2001, L 81, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-845/16)

(2017/C 053/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QG (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet και A. Hernández Pardo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων, αντιβαίνει στα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εφόσον η δυνατότητα ενοποίησης λογαριασμών, την οποία παρέσχε ο νόμος 10/1990 επιτρέποντας σε τέσσερις συλλόγους να συμμετέχουν σε διαφορετικά αθλήματα, όπως και η εφαρμογή μειωμένου φορολογικού συντελεστή όσον αφορά τον ίδιο φόρο επί των εταιριών, συνιστά επίσης κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά, όπερ όφειλε να έχει διαπιστώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την άρση/κατάργηση του μέτρου, με τη συνακόλουθη υποχρέωση του Βασιλείου της Ισπανίας να ανακτήσει από τους δικαιούχους την ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά ενίσχυση, και να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

Ο προσφεύγων, σύλλογος καλαθοσφαιρίσεως, εκφράζει τη συμφωνία του με την προσβαλλόμενη πράξη, καθ' ό μέρος θεωρεί το εισαχθέν με τον νόμο 10/1990 μέτρο κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά, συνιστάμενο σε προνομιακή μεταχείριση ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων υπό μορφήν μειωμένου φορολογικού συντελεστή όσον αφορά τον φόρο επί των εταιριών.

Ωστόσο, ο προσφεύγων εκτιμά ότι η Επιτροπή όφειλε να έχει καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα όσον αφορά το φορολογικό πλεονέκτημα που παρέχει επίσης ο νόμος 10/1990 και το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα των ιδίων αυτών συλλόγων να συμμετέχουν σε διαφορετικά αθλήματα.

Μόνον οι σύλλογοι που μπορούσαν να συμμετέχουν σε επαγγελματικές αναμετρήσεις στο πλαίσιο διαφορετικών αθλημάτων μπορούσαν να ενοποιούν τους λογαριασμούς για το ποδόσφαιρο και την καλαθοσφαίριση, κυρίως αθλήματα στην Ευρώπη, με άμεσα αποτελέσματα στον υπολογισμό της φορολογητέας βάσεως του φόρου επί των εταιριών. Πράγματι, μέσω της ενοποίησης των λογαριασμών, από τα σημαντικά έσοδα του ποδοσφαίρου αφαιρούνται οι ζημίες της καλαθοσφαίρισης και, ως εκ τούτου, η φορολογητέα βάση του φόρου επί των εταιριών και, κατ' επέκταση ο προς καταβολή φόρος, μειώνεται σημαντικά.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-846/16)

(2017/C 053/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QF (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet και A. Hernández Pardo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων, αντιβαίνει στα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εφόσον η δυνατότητα ενοποίησης λογαριασμών, την οποία παρέσχε ο νόμος 10/1990 επιτρέποντας σε τέσσερις συλλόγους να συμμετέχουν σε διαφορετικά αθλήματα, όπως και η εφαρμογή μειωμένου φορολογικού συντελεστή όσον αφορά τον ίδιο φόρο επί των εταιριών, συνιστά επίσης κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά, όπερ όφειλε να έχει διαπιστώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την άρση/κατάργηση του μέτρου, με τη συνακόλουθη υποχρέωση του Βασιλείου της Ισπανίας να ανακτήσει από τους δικαιούχους την ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά ενίσχυση, και να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με όσα προβλήθηκαν στην υπόθεση T-845/16, QG κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Access Info Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-851/16)

(2017/C 053/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Access Info Europe (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, E. Raedts και J. Wolfhagen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 6029 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2016, περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία ζήτησε η προσφεύγουσα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα λόγω της διαδικασίας, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων των τυχόν παρεμβαινόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά τις διεθνείς σχέσεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά την προστασία των εκκρεμών ενδίκων διαδικασιών στις υποθέσεις T-192/16, T-193/16 και T-257/16 και ότι η πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα θα έθιγε το συμφέρον της Επιτροπής να ζητεί νομικές συμβουλές και να λαμβάνει ειλικρινείς, αντικειμενικές και πλήρεις συμβουλές. Με τον ίδιο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή δεν αναγνώρισε ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο επιτάσσει την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να δημοσιοποιηθούν.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και/ή δεν αναγνώρισε την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, δοθέντος, ιδίως, ότι η εν λόγω διαδικασία λήψεως αποφάσεων έχει περατωθεί.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον δεν παρέσχε μερική, έστω, πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία παρακράτησε στο σύνολό τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Access Info Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-852/16)

(2017/C 053/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Access Info Europe (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, E. Raedts και J. Wolfhagen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 6030 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2016, περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία ζήτησε η προσφεύγουσα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (¹).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα λόγω της διαδικασίας, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων των τυχόν παρεμβαινόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά τις διεθνείς σχέσεις.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά την προστασία των εκκρεμών ενδίκων διαδικασιών στις υποθέσεις T-192/16, T-193/16 και T-257/16 και ότι η πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα θα έθιγε το συμφέρον της Επιτροπής να ζητεί νομικές συμβουλές και να λαμβάνει ειλικρινείς, αντικειμενικές και πλήρεις συμβουλές. Με τον ίδιο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή δεν αναγνώρισε ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο επιτάσσει την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να δημοσιοποιηθούν.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και/ή δεν αναγνώρισε την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, δοθέντος, ιδίως, ότι η εν λόγω διαδικασία λήψεως αποφάσεων έχει περατωθεί.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, ότι η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον δεν παρέσχε μερική, έστω, πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία παρακράτησε στο σύνολό τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2016 — SilverTours κατά EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Υπόθεση T-866/16)

(2017/C 053/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Neuwald, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «billiger-mietwagen.de» — Υπ' αριθ. 14 343 099 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 206/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — Verschuur κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-877/16)

(2017/C 053/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Steven Verschuur (Baarn, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Kreijger, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Οκτωβρίου 2016, C(2016) 6455 τελικό, με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση του προσφεύγοντος ⁽¹⁾ για πρόσβαση σε έγγραφα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732)· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας που, με αποτέλεσμα να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα.
2. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την πρώτη υποπαράγραφο του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την προστασία της διαδικασίας της Επιτροπής για τη λήψη αποφάσεων, και παρέθεσε εξάλλου μη προσηκούμενη αιτιολογία.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την προάσπιση των εμπορικών συμφερόντων ενός νομικού προσώπου, όπως και το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την υποχρέωση του θεσμικού οργάνου να χορηγήσει μερική πρόσβαση όταν μόνον κάποια τμήματα του εγγράφου καλύπτονται από μια ή περισσότερες εξαιρέσεις, και παρέθεσε επομένως μη προσηκούμενη αιτιολογία.

⁽¹⁾ Αίτηση προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σε σχέση με την από 21 Οκτωβρίου 2015 απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση SA.38374, κρατική βοήθεια των Κάτω Χωρών υπέρ της Starbucks.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 3).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Marpeta (Vieta)

(Υπόθεση T-879/16)

(2017/C 053/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marpeta, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «VIETA» — Υπ' αριθ. 1 790 674 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 1010/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση της αρχής της σαφήνειας και της ακρίβειας του σήματος.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — RF κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-880/16)**

(2017/C 053/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RF (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016)5925 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο απέρριψε τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας στην υπόθεση COMP AT.40251 — Σιδηροδρομικές μεταφορές, μεταφορά εμπορευμάτων, και να διαβιβάσει την υπόθεση στην Επιτροπή προς νέα εξέταση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του, ενδεχομένως δε και εσφαλμένης εφαρμογής του.
 2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 105, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
-

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2016 — BP κατά FRA

(Υπόθεση T-888/16)

(2017/C 053/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: BP (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: E. Lazar, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή (ΑΣΣΠΑ) της 21ης Απριλίου 2016 περί μη ανανέωσης της σύμβασης εργασίας της·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει την περιουσιακή και τη μη περιουσιακή ζημία που υπέστη, αφενός, από την παράνομη απόφαση περί μη ανανέωσης της σύμβασης εργασίας και, αφετέρου, από την παράνομη εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση T-658/13 P⁽¹⁾· συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί: ποσό ύψους 63 246 ευρώ για διαφυγόντα κέρδη· ποσό ύψους 26 630 ευρώ ως αποζημίωση για την απώλεια συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων επί 19 μήνες ή το πόσο που το Δικαστήριο θα επιδικάσει ex aequo et bono· ποσό ύψους 1 200 ευρώ για τα νομικά έξοδα στα οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποβλήθηκε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής διαδικασία, η οποία εκτείνεται χρονικά από της 29ης Ιανουαρίου 2016, ημερομηνίας του σχεδίου αποφάσεως, έως την 21η Απριλίου 2016, ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως του καθού-εναγομένου· πόσο ύψους 60 000 ευρώ για την απώλεια της ευκαιρίας παρατάσεως της εργασιακής σχέσεως με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου ή το πόσο που το Δικαστήριο θα επιδικάσει ex aequo et bono· ποσό ύψους 50 000 για τη μη περιουσιακή ζημία που υπέστη από πλημμέλειες, παρατυπίες και βλάβη που της προκάλεσε ο καθού-εναγόμενος στο πλαίσιο της διαδικασίας για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση T-658/13P·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει την περιουσιακή και τη μη περιουσιακή ζημία που αυτή υπέστη, αφενός, από την παράλειψη του καθού-εναγομένου να εκδώσει νόμιμους κανόνες αξιολογήσεως, νέας κατατάξεως του προσωπικού και ανανέωσης συμβάσεων, καθώς και από την απουσία τέτοιων νομίμων κανόνων και, αφετέρου, από την καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των εκθέσεων βαθμολογίας καθώς και από την απουσία τέτοιων εγκαίρως καταρτισθεισών εκθέσεων βαθμολογίας·
- να αναγνωρίσει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές του καθού-εναγομένου που εφαρμόζονται επί της διαδικασίας αξιολογήσεως και νέας κατατάξεως του προσωπικού και οι σχετικοί με την ανανέωση συμβάσεων κανόνες είναι παράνομοι ως συνταχθέντες κατά το πέρας παράνομης διαδικασίας από πρόσωπο στερούμενο της απαιτούμενης προς τούτο ικανότητας·
- να δικάσει κατά πλήρη δικαιοδοσία προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της αποφάσεώς του·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να καταβάλει τόκους υπερημερίας με το επιτόκιο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, επί του ποσού της τελικώς επιδικασθησομένης αποζημιώσεως ή τόκους που το Γενικό Δικαστήριο θα επιδικάσει κατά δικαιοσύνη· και
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής-αγωγής·

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, αντλούμενος από προσβολή του δικαιώματος άμυνας:

- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, παράλειψη της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του FRA να διεξαγάγει δικαιοσύνη και αποτελεσματική ακρόαση και παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·

— προβολή του δικαιώματος άμυνας και, συγκεκριμένα, της δεύτερης συνιστώσας του (δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο), άρνηση παροχής προσβάσεως στον ατομικό φάκελο και στα έγγραφα που χρησιμοποιήθηκαν για την έκδοση της αρνητικής αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2012, παράβαση των άρθρων 25 και 26 του ΚΥΚ και παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη.

2. Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από παράβαση ουσιωδών τύπων.
3. Τρίτος λόγος, αντλούμενος από κατάχρηση εξουσίας και σύγκρουση συμφερόντων, δράση αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πεπλανημένη εφαρμογή της αρχής της αναδρομικότητας.
4. Τέταρτος λόγος, παράβαση της υποχρέωσης ειλικρινούς και καλόπιστης συμμορφώσεως προς την απόφαση T-658/13 P.

(¹) Απόφαση της 3ης Ιουνίου 2015, BP κατά FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Apple Sales International και Apple Operations Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-892/16)

(2017/C 053/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Apple Sales International (Cork, Ιρλανδία) και Apple Operations Europe (Cork, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: A. von Bonin και E. van der Stok, δικηγόροι, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepciu και J. Bourke, Barristers)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Αυγούστου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38373 (2014/C) (πρώην 2014/NN) (πρώην 2014/CP) την οποία εφάρμοσε η Ιρλανδία υπέρ της Apple·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση εν μέρει, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δεκατέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το ιρλανδικό δίκαιο.
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ως ιρλανδικές εταιρίες με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή υπόκεινταν στον ιρλανδικό φόρο εταιριών βάσει του άρθρου 25 του Taxes Consolidation Act 1997 μόνο για τα «φορολογητέα κέρδη» που προέκυπταν από δραστηριότητες των υποκαταστημάτων τους στην Ιρλανδία. Οι γνωμοδοτήσεις αποτύπωναν ορθά τα «φορολογητέα κέρδη» των υποκαταστημάτων και, συνεπώς, δεν παρείχαν οποιοδήποτε πλεονέκτημα. Η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε πλάνη κρίνοντας ότι ο επιμερισμός των κερδών βάσει του άρθρου 25 πρέπει να γίνεται τηρουμένης της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού δεν αποτελεί το κριτήριο σχετικά με την ύπαρξη ή μη κρατικής ενισχύσεως σε περίπτωση εξετάσεως φορολογικού καθεστώτος βάσει του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

- Η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επιβάλλει στην Ιρλανδία την υποχρέωση να υπολογίζει τα κατά το άρθρο 25 φορολογητέα κέρδη των προσφευγουσών σύμφωνα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπως την αντιλαμβάνεται η Επιτροπή.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε θεμελιώδη σφάλματα σχετικά με τις δραστηριότητες των προσφευγουσών εκτός Ιρλανδίας.
- Η Επιτροπή υπέπεσε σε θεμελιώδη σφάλματα, επειδή δεν αναγνώρισε ότι η διαχείριση και ο έλεγχος των κερδοφόρων δραστηριοτήτων των προσφευγουσών, ιδίως δε της αναπτύξεως και εμπορικής εκμεταλλεύσεως της διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple γινόταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα κέρδη από τις δραστηριότητες αυτές ήταν συνεπώς καταλογιστέα στις Ηνωμένες Πολιτείες και όχι στην Ιρλανδία. Η Επιτροπή έσφαλε, λαμβάνοντας υπόψη της μόνο τα πρακτικά των συνεδριάσεων των διοικητικών συμβουλίων των προσφευγουσών και αγνοώντας όλα τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητές τους.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε θεμελιώδη σφάλματα σχετικά με τις δραστηριότητες των προσφευγουσών στην Ιρλανδία.
- Η Επιτροπή δεν δέχθηκε ότι τα υποκαταστήματα στην Ιρλανδία είχαν ως αντικείμενο μόνο συνήθεις συναλλαγές χωρίς να εμπλέκονται στην ανάπτυξη και εμπορική εκμετάλλευση της διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple, που απέφεραν τα κέρδη.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι όσα δέχθηκε κατά τεκμήριο η Επιτροπή παραβιάζουν τους κανόνες περί κατανομής του βάρους αποδείξεως, τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ και έρχονται σε αντίθεση με την ομόφωνη γνώμη των πραγματογνωμόνων· το συμπέρασμα δε είναι αντιφατικό.
- Η Επιτροπή θεώρησε, κατά τεκμήριο, ότι όλες οι κρίσιμες κερδοφόρες δραστηριότητες των προσφευγουσών έπρεπε να καταλογιστούν στα υποκαταστήματα στην Ιρλανδία, χωρίς να εκτιμήσει δεόντως τα αποδεικτικά στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονταν εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης από όπου προέκυπτε ότι τα κέρδη δεν αφορούσαν δραστηριότητες ασκούμενες στην Ιρλανδία.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι οι προσφεύγουσες υπόκεινταν στην ίδια μεταχείριση όπως οι λοιποί αλλοδαποί φορολογούμενοι στην Ιρλανδία και δεν υπήρχε επιλεκτική μεταχείρισή τους.
- Η Επιτροπή δεν απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα: θεώρησε εσφαλμένα ότι οι προσφεύγουσες ήταν Ιρλανδικές εταιρίες με φορολογική έδρα στην ημεδαπή οι οποίες έπρεπε να φορολογούνται για κέρδη που πραγματοποιούν παγκοσμίως.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου όσον αφορά την κύρια αιτιολογία.
- Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δεν εκτέθηκε η κύρια αιτιολογία. Αν αυτή είχε εκτεθεί, η Apple θα ήταν σε θέση να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν και θα έπρεπε να αλλάξουν το αποτέλεσμα.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματικά σφάλματα και σφάλματα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της μεθόδου του καθαρού περιθωρίου κέρδους συναλλαγής στο πλαίσιο της επικουρικής αιτιολογίας.
- Στο πλαίσιο της επικουρικής αιτιολογίας, η Επιτροπή απορρίπτει εσφαλμένα εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης και δεν εκθέτει ποια θα ήταν η ορθή ανάλυση σχετικά με τον επιμερισμό των κερδών.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η επάλληλη αιτιολογία ενέχει παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού τύπου και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- Η Επιτροπή εσφαλμένα συνέκρινε τις επίμαχες γνωμοδοτήσεις με άλλες γνωμοδοτήσεις που είχαν απευθύνει οι ιρλανδικές φορολογικές αρχές σε τρίτους, δεδομένου ότι τα πραγματικά περιστατικά των περιπτώσεων αυτών ήταν διαφορετικά.
10. Με τον δέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η επικουρική και η επάλληλη αιτιολογία δεν καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό του προς ανάκτηση ποσού.
- Η απόφαση δεν περιέχει καμία διευκρίνιση ως προς το προς ανάκτηση ποσό βάσει της επικουρικής ή της επάλληλης αιτιολογίας, κατά παράβαση των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και παράβαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

11. Με τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή, διατάσσοντας την ανάκτηση της εικαζομένης ενισχύσεως, παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας.
12. Με τον δωδέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι δεν διεξήχθη επιμελής και αμερόληπτη εξέταση.
13. Με τον δέκατο τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
14. Με τον δέκατο τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, επειδή διέταξε την ανάκτηση βάσει μη προβλέψιμης ερμηνείας του δικαίου των κρατικών ενισχύσεων, δεν εξέτασε όλα τα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία παρά το καθήκον επιμέλειας που υπέχει, δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία και υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων της βάσει του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, επιχειρώντας την αναδιαμόρφωση του ιρλανδικού φορολογικού συστήματος.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Puma κατά EUIPO — Senator (TRINOMIC)

(Υπόθεση T-896/16)

(2017/C 053/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Schunke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «TRINOMIC» — Υπ' αριθ. 12 697 074 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 70/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
 - Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του αυτοπεριορισμού της διοικήσεως.
-

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Elche Club de Fútbol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-901/16)

(2017/C 053/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Segura Catalán και M. Clayton, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτούς του προβαλλόμενους με την παρούσα προσφυγή λόγους ακυρώσεως·
- να ακυρώσει την απόφαση C (2016) 4060 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία στον Elche Club de Fútbol S.A.D. (και σε λοιπούς ποδοσφαιρικούς συλλόγους) [SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/CP)], ειδικότερα, καθόσον αφορά τον Elche CF·
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως ως προς το μέτρο 3·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως καθ' ό μέρος διατάσσει την ανάκτηση των σχετικών με το μέτρο 3 κρατικών ενισχύσεων από τον Elche CF·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, αντλούμενος από εσφαλμένη εκτίμηση και αιτιολογία κατά την ταυτοποίηση του μέτρου ενισχύσεως και του δικαιούχου, καθ' ό μέρος έγινε δεκτό ότι οι χορηγηθείσες από το Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) υπέρ του Fundación Elche CF εγγυήσεις είχαν ως δικαιούχο, κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, τον Elche CF.
2. Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και ελλιπή αιτιολογία σε σχέση με τον χαρακτηρισμό ως κρατικών ενισχύσεων των εγγυήσεων που χορήγησε το IVF στον Fundación Elche CF. Η Επιτροπή δεν απέδειξε τη δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος, ούτε ότι χορηγήθηκε πλεονέκτημα και ότι αυτό ήταν επιλεκτικό, δεν αξιολόγησε τη στρέβλωση του ανταγωνισμού και δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις επιπτώσεις επί των συναλλαγών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.
3. Τρίτος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους της εγγυήσεως και του προς ανάκτηση ποσού.
4. Τέταρτος λόγος, επικουρικός προβαλλόμενος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ κατά την αξιολόγηση του συμβατού της ενισχύσεως και την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών διασώσεως και αναδιάρθρωσεως.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — HeidelbergCement κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-902/16)

(2017/C 053/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: HeidelbergCement AG (Χαϊδελβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler και H. Weiß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (2016)6591 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2016, περί κινήσεως διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου στην υπόθεση Μ. 7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia όσον αφορά τη σχεδιαζόμενη απόκτηση, εκ μέρους της Duna-Dráva Cement Kft., του συνόλου των μετοχών της Cemex Hratska dd. και της Cemex Hungária Értéktanyagok Kft. και
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως.

Κατά την προσφεύγουσα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον χαρακτήρισε την προσφεύγουσα και τη Schwenk Zement KG –αντί της λειτουργικά αυτόνομης κοινής επιχειρήσεως Duna-Dráva Cement Kft., της οποίας η προσφεύγουσα και η Schwenk Zement KG ελέγχουν ποσοστό 50 % του εταιρικού κεφαλαίου η καθεμία– ως «συμμετέχουσες επιχειρήσεις» και έκρινε, ως εκ τούτου, ότι η πράξη έχει «κοινοτική διάσταση» κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου. Κατά την προσφεύγουσα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι, στην πραγματικότητα, αρμόδια να προβεί στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και σε έλεγχο της πράξεως βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 και, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου και στις θεμελιώδεις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της επικουρικότητας.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον στηρίχθηκε στο σημείο 147 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως για θέματα δικαιοδοσίας ⁽²⁾ προκειμένου να χαρακτηρίσει την προσφεύγουσα και τη SchwenkZement KG, αντί της Duna-Dráva Cement Kft., ως «συμμετέχουσες επιχειρήσεις».

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σημείο 147 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως για θέματα δικαιοδοσίας, εάν μπορούσε πράγματι να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω, δεν θα ήταν σύννομο, καθόσον θα αντέβαινε στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου και τις θεμελιώδεις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της επικουρικότητας, τις οποίες κατοχυρώνει το πρωτογενές δίκαιο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1).

⁽²⁾ Κωδικοποιημένη ανακοίνωση της Επιτροπής για θέματα δικαιοδοσίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2008, C 95, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — RE κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-903/16)

(2017/C 053/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: RE (Αμπού Ντάμπι, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππιάς, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SEC 10.20/06/15 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2016, καθόσον άπτεται του κανονισμού 45/2001, και να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσόν ύψους δέκα χιλιάδες ευρώ (10 000 ευρώ) ως δίκαιη και εύλογη αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη λόγω της παράνομης απορρίψεως του αιτήματός του περί προσβάσεως στα προσωπικά του δεδομένα·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να προσκομίσει έγγραφο σχετικά με την πρόσληψη του προσφεύγοντος-εναγόντος, σύμφωνα με το άρθρο 91, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ή, επικουρικός, να γνωστοποιήσει το εν λόγω έγγραφο στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 104 του ως άνω Κανονισμού, καθώς και να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσόν ύψους τριάντα χιλιάδων ευρώ (30 000 ευρώ), ως αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη λόγω της αντιδεοντολογικής και παράνομης επεξεργασίας των προσωπικών του δεδομένων κατά τη διάρκεια της έρευνας·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη τόσο στα δικά της δικαστικά έξοδα, όσο και στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-εναγόντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής λόγω παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας, δεδομένου ότι δεν έγινε επίκληση καμίας εξαιρέσεως δικαιολογούσας την άρνηση παροχής προσβάσεως του προσφεύγοντος-εναγόντος στα επίμαχα προσωπικά του δεδομένα.

Επιπροσθέτως, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι, καθόσον απορρίφθηκε η παροχής προσβάσεως του στα προσωπικά του δεδομένα κατ' επίκληση εξαίρεσεως σχετικής με την προστασία των δραστηριοτήτων έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001⁽¹⁾, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι δεν αποδεικνύει τίνι τρόπο συνέχιζε να έχει εφαρμογή τέτοιου είδους εξαίρεση μετά την περάτωση της έρευνας η οποία αφορούσε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση απόρριψη του ειδικότερου αιτήματός του περί παροχής προσβάσεως σε επεξεργασμένη/αναθεωρημένη μορφή, το οποίο υποβλήθηκε για πρώτη φορά με την αίτηση της 21ης Σεπτεμβρίου 2016, είναι παράνομη, καθόσον δεν αιτιολογήθηκε η αδυναμία γνωστοποιήσεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα των ζητηθέντων προσωπικών δεδομένων σε επεξεργασμένη μορφή, ιδίως μετά την περάτωση της έρευνας.

Προς στήριξη του αιτήματός του αποκαταστάσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη ηθική βλάβη απορρέουσα από την παράνομη άρνηση της Γενικής Διευθύνσεως Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας να του παράσχει πρόσβαση στα προσωπικά του δεδομένα, ότι υπέστη σημαντική βλάβη αναφορικά με την εξέλιξη της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας λόγω της παράνομης επεξεργασίας των προσωπικών του δεδομένων από την ανωτέρω Γενική Διεύθυνση και, ειδικότερα, λόγω της παράνομης αποκαλύψεως στοιχείων σχετικών με την έρευνα με σκοπό να πληγεί η εξέλιξη της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας, και ότι η εν λόγω βλάβη δεν μπορεί να αποκατασταθεί αποκλειστικώς και μόνο μέσω της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Σχετικώς, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο να λάβει υπόψη δύο έγγραφα, ούτως ώστε να εξετάσει το αίτημα του προσφεύγοντος-εναγόντος περί αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε λόγω της συμπεριφοράς της διοικήσεως και να διατάξει την αποκατάσταση της βλάβης αυτής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2016 — **Chefaro Ireland κατά EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)**

(Υπόθεση T-905/16)

(2017/C 053/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chefaro Ireland DAC (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: P. Maeyaert και J. Muyltermans, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratoires M&L SA (Manosque, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση, με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εικονιστικού σήματος που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «NUIT PRECIEUSE» — Υπ' αριθ. 1 063 952 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 2596/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Chefaro Ireland

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2016 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — Sharma (NRIM Life Sciences)

(Υπόθεση T-909/16)

(2017/C 053/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratorios Ern, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Correa Rodríguez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Anil K. Sharma (Hillingdon, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «NRIM life Sciences» — Υπ' αριθ. 13 031 455 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2376/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανακαλέσει την προβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει το σήμα της ΕΕ υπ' αριθ. 01 3031455 NRIM LIFE SCIENCES για όλα τα προϊόντα της κλάσης 5·

- να καταδικάσει το EUIPO και τον ANIL K SHARMA, σε περίπτωση παρεμβάσεώς του στην παρούσα διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2016 — Hesse κατά EUIPO — Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)
(Υπόθεση T-910/16)
(2017/C 053/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kurt Hesse (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Krogmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «TESTA ROSSA» –Υπ' αριθ. 7 070 519 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 68/2016-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κηρύξει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών έκπτωτη των δικαιωμάτων της επί του υπ' αριθ. 0707519 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ως προς τα ακόλουθα προϊόντα:

Κλάση 21 — δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσης· είδη υαλουργίας, πορσελάνες, κυρίως πιάτα· ποτήρια·

Κλάση 25 — ενδύματα, συγκεκριμένα, ποδιές, πουκάμισα, μπλουζες τύπου πόλο και κοντομάνικες μπλουζες· είδη πιλοποίας·

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2016 — Wedl & Hofmann κατά EUIPO — Hesse (TESTA ROSSA)
(Υπόθεση T-911/16)
(2017/C 053/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T. Raubal, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kurt Hesse (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «TESTA ROSSA» — Υπ' αριθ. 7 070 519 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 68/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της προσφεύγουσας, κηρύχθηκε η τελευταία έκπτωτη των δικαιωμάτων της επί του σήματος όσον αφορά τις κλάσεις 7, 11, 20, τμήματα των κλάσεων 21 και 25, 28, τμήματα της κλάσεως 30, και τις κλάσεις 34 και 38, και στο μέτρο που με αυτήν επικυρώθηκε η από 17 Νοεμβρίου 2015 σχετική απόφαση του τμήματος ακυρώσεως (αντιθέτως, η προσφεύγουσα δεν βάλλει κατά της αποφάσεως στο μέτρο που με αυτήν έγινε δεκτή η προσφυγή της).
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95 σε συνδυασμό με τον κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού 2868/95.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2017 — La Mafia Franchises κατά EUIPO — Ιταλία (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Υπόθεση T-1/17)

(2017/C 053/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Mafia Franchises, SL (Σαραγόσα, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Sempere Massa, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ιταλική Δημοκρατία

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «La Mafia SE SIENTA A LA MESA» — Υπ' αριθ. 5 510 921 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 803/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί ως έγκυρο το προσβαλλόμενο υπ' αριθ. 5 510 921 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Ιανουαρίου 2017 — Sharif κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-5/17)

(2017/C 053/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Ammar Sharif (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: B. Kennelly, QC, και J. Robjoy, Barrister)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/1897 του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2016, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 293, σ. 36, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1893 του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2016, L 293, σ. 25, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα·
- να κρίνει, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, ότι το άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2013, L 147, σ. 14) και το άρθρο 15, παράγραφος 1α, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ 2012, L 16, σ. 1) δεν εφαρμόζονται καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, και, συνεπώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και τον προσβαλλόμενο κανονισμό, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα·
- να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, σύμφωνα με το άρθρο 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της ΕΕ, για τη ζημία που ο ίδιος υπέστη εξαιτίας των παράνομων πράξεων του Συμβουλίου· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι επληρούτο το κριτήριο εγγραφής του προσφεύγοντος-εναγόντος σε κατάλογο, δυνάμει των άρθρων 28 της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ και 15 του κανονισμού 36/2012.

2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας του, της φήμης του και της επιχειρησεώς του. Οι επιπτώσεις των προσβαλλόμενων μέτρων είναι σοβαρότατες για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, τόσο αναφορικά με την περιουσία του, όσο και αναφορικά με τη διεθνή φήμη του. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων και των οικονομικών πόρων σχετίζεται προς οιονδήποτε νόμιμο σκοπό ή δικαιολογείται εξ αυτού, πολλώ δε μάλλον ότι το μέτρο είναι αναλογικό προς τον σκοπό αυτόν.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί εάν, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο ίδιος, το κριτήριο περί εγγραφής σε κατάλογο ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταλαμβάνει οιονδήποτε επιχειρηματία στη Συρία, ανεξαρτήτως του εάν ο εν λόγω επιχειρηματίας σχετίζεται ή συνδέεται προς το καθεστώς στη Συρία και ανεξαρτήτως του εάν το εν λόγω πρόσωπο επωφελείται του καθεστώτος στη Συρία ή το υποστηρίζει, να κριθεί ότι το άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ και το άρθρο 15, παράγραφος 1α, στοιχείο α', του κανονισμού 36/2012 δεν εφαρμόζονται καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, λόγω του ότι το κριτήριο περί εγγραφής σε κατάλογο είναι δυσανάλογο προς τους, άλλως νόμιμους, σκοπούς των εν λόγω διατάξεων.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — fleur ami κατά EUIPO —
8 seasons design (Δαμπτήρες)**

(Υπόθεση T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 111 της 29.3.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Amira κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 475 της 19.12.2016.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL